

دانشگاه علوم پزشکی مشهد
دانشکده پرستاری و مامایی

مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی تالقاتی

مسمومیت با مواد مخدر

تهیه و تنظیم: واحد آموزش سلامت

کد سند: ۰۰۹

تاریخ ابلاغ: ۱۴۰۱/۰۸/۰۱

شماره بازنگری: ۱۴۰۴/۰۸/۰۱

عنوان سند: پمفلت آموزش به بیمار

گروه هدف: بیماران

روش های پیشگیری از مسمومیت:

- ✱ برای جلوگیری از بروز مسمومیت اتفاقی باید شربت و قرص متادون در جایی از منزل که سایر افراد خانواده (خصوصاً اطفال) دسترسی ندارند نگهداری شود.
- ✱ دقت شود داروی متادون در شیشه های مشابه با سایر داروها نگه داری نشود.
- ✱ از مصرف مخدرها همراه داروهای آرام بخش بصورت خودسرانه پرهیز کنید. آرام بخش ها و مخدرها اثرات همدیگر را تشدید می کنند.
- ✱ مددجویان وابسته به مواد مخدر جهت تنظیم میزان مصرف حتماً به کلینیک های ترک اعتیاد مراجعه نمایند.
- ✱ بیمارانی که به قصد خود کشی از مخدرها استفاده کرده اند حتماً پس از ترخیص به درمانگاه روانپزشکی جهت پیگیری مراجعه نمایند.

اینترنت گوشی خود را روشن کنید
و جهت دیدن مطالب بیشتر این کد
را با دوربین گوشی اسکن نمایید.

منبع علمی:

www.Uptodate.com/Home

جهت پیگیری و سوالات خود می توانید با
کلینیک خود مراقبتی به شماره ۳۵۴۲۳۹۷۰
داخلی ۲۷۷ تماس حاصل نمایید.

✱ در صورت صلاحدید از داروی نالوکسان به عنوان پادزهر استفاده می شود.

✱ از بیمار دو رگ محیطی گرفته می شود و سرم برای بیمار شروع می شود. اگر بیمار فاقد نبض است، باید ماساژ قلبی نیز شروع شود.

درمان چگونه انجام می شود؟

- ✱ برای درمان آمپول نالوکسان طبق دستور پزشک داخل ورید (رگ) تزریق می شود.
- ✱ تزریق آمپول نالوکسان تا زمان بهتر شدن و طبیعی شدن تنفس فرد ادامه دارد.
- ✱ در صورت پاسخ دادن بیمار به آمپول نالوکسان، درمان نباید به هیچ وجه قطع شود چون احتمال بروز مشکل تنفسی مجدد وجود دارد.
- ✱ اقدام دیگر استفاده از اکسیژن است که معمولاً با ماسک انجام می شود. هدف درمان حفظ میزان سطح اکسیژن مطلوب خون است.
- ✱ معمولاً ۴۸ - ۲۴ ساعت پس از مصرف مواد مخدر و تحت نظر بودن در بیمارستان، در صورتی که طی حداقل ۶ ساعت مددجو به نالوکسان یا اکسیژن نیاز نداشته باشد قابل ترخیص است.

تغذیه در مسمومیت با مواد مخدر:

در صورت کاهش هوشیاری هیچ گونه مواد خوراکی مصرف نمی شود. هنگامی که فرد هوشیارتر شد با تجویز پزشک می توان تغذیه با مایعات را شروع نمود.

مددجوی عزیز

پمفلت حاضر شامل مطالب آموزشی در مورد بیماری کنونی شما میباشد. امیدواریم با مطالعه و رعایت آن سلامت خود را بازیابید.

مواد مخدر چیست؟

مواد مخدر دسته بزرگی از مواد را شامل می شوند که به صورت طبیعی، نیمه صنعتی و صنعتی تولید می شوند. تریاک ماده ای با منشأ طبیعی و قدمتی طولانی در ایران است. موادی مانند **هروئین** نیمه صنعتی اند، در حالی که **متادون و ترامادول** از تریاک صنعتی به شمار میروند.

بسیاری از افراد مسن از تریاک برای کنترل درد های مفصلی استفاده می کنند و به علت برداشت غلط استفاده از این مواد جهت کنترل بیماری دیابت و یا برطرف کردن مشکلات جنسی به شدت در حال افزایش است.

مخدر (مثل شربت متادون) مراجعه کند و ممنوعیتی نباشد، شستشوی معده آغاز می گردد و اگر پس از ۴ ساعت از مصرف ماده مخدر مراجعه نماید از زغال فعال استفاده می شود.

در برخورد با فرد مسموم باید چه کاری انجام

دهیم؟

مهم ترین اقدام در این بیماران برقراری راه هوایی است، راه تنفسی فرد باید باز باشد. در صورت دسترسی به اکسیژن باید از آن نیز بهره گرفت. به این منظور سریعاً با اورژانس ۱۱۵ تماس حاصل نمایید.

از دادن هر گونه مواد خوراکی به فرد خودداری شود. بسیاری از این بیماران هیچ گونه تلاشی برای تنفس نداشته و دچار کبودی در لب ها و پوست خود شده اند. برای این بیماران باید سریعاً تنفس مصنوعی شروع شود.

اقدامات اولیه در مرکز درمانی:

مهم ترین اقدام در این بیماران، برقراری راه هوایی و استفاده از اکسیژن است. در صورتی که ۱ ساعت پس از مصرف ماده

علائم ایجاد مسمومیت با مواد مخدر کدامند؟

با وجود کاربرد درمانی، استفاده بیش از حد از این مواد، حتی در بیماران نیازمند می تواند عوارضی را به همراه داشته باشد.

علائم شامل :

* گیجی، خواب الودگی و بی حالی که با تحریک بیدار نمی شود.

* یکی از نشانه های مسمومیت با مخدرها مردمک های تنگ است. نشانه ای که در تشخیص بسیار کمک کننده است. البته این نشانه در تماس مواد مخدر دیده نمی شود. (برای مثال ترامادول)

* مواد مخدر می توانند منجر به بروز تنگی نفس یا توقف تنفسی شود که تاخیر در درمان می تواند منجر به مرگ مغزی و آسیب های غیر قابل برگشت شود.

* از دیگر علائم در فرد مسموم خارش پوست می باشد.

امروزه افزودن سرب به تریاک و هروئین و اوپیوم ها به منظور افزایش وزن این فرآورده ها می تواند باعث ایجاد مسمومیت با سرب شود.

علائم مسمومیت با سرب شامل چه مواردی است؟

درد شکمی، تهوع و استفراغ، دردهای ناحیه کمر و پا، ضعف، کاهش وزن، بی اشتها و کم خونی.